

כגפן פוריה

עלון להפצת תורה ויהדות

אין לעיין בעלון זה בשעת התפילה

פְּרָשַׁת בֵּא

ג' שבט תשפ"ה

הפטרה: הדבר אשר דבר

ביום ראשון הילולת הכבא סאלי זצ"ל

ברכת הלבנה החל מיום רביעי

יציאת שבת ר"ת: 18:17

גיליון 900

יציאת השבת:

17:51

ירושלים: 17:52

כניסת השבת:

16:40

ירושלים: 16:37

"והגדת לבנך..."

הרב עמוס שושן - רב ישובי רכס פוריה

בדרך כלל הביטוי 'עם קשה עורף', הוא ביטוי בעל קונטציה שלילית. עם עקשן, שאינו מוכן לקבל את המרות שכופים עליו. ואולם יש בתכונה זו גם צד חיובי, שהרי לאחר שאדם כה עקשן סבר וקיבל בדעתו איזה עניין, הרי שלא בנקל הוא יוותר עליו. כך גם בני ישראל היוצאים ממצרים, המה ראו מעשי ה' הכבירים ועם כל זה נהגו בחשדנות, שאלו וחקרו. ואולם לאחר שהבינו כי אכן מדובר בנסים ולא באחזיות עיניים כמו מעשה חרטומי מצרים, הרי שקבלתם היתה שלימה.

איך הועברו הדברים לדור הבא, דור שגם לו תכונה של קשה עורף? הרי שעם הציטוי 'והגדת לבנך' בודאי ספרו ההורים לילדיהם שנולדו לאחר יציאת מצרים על השעבוד ועל הגאולה. ואולם הדור הצעיר לא האמין מיד למשמע אוזניו: האם אתם הייתם עבדים לפרעה במצרים? איך זה יתכן? והרי אנו מונהגים באופן נסי במדבר? ואז מראה האב לבנו את גבו החבול ממכות נוגשי מצרים, סימנים כאלה יש גם לסבא! או אז מאמין הילד העקשן שרואה בעיניו את ההוכחות הברורות לשעבוד ולגאולה.

לאחר שהוכח לילד הזה מעבר לכל ספק כי הוריו, כמו סבו וסבתו, אכן היו משועבדים במצרים והקדוש ברוך הוא ברוב רחמיו הוציא אותם ביד חזקה ובזרוע נטויה, הוכשר גם הוא להיות חוליה חשובה וחזקה בהעברת המידע הזה לדורות הבאים. יציאת מצרים והמופתים שהיו בה לעין כל, הפכו לאבן יסוד באמונת עם ישראל בהשגחת ה' בעולם ובהנהגתו. העקשנות והבירור היו חלק מהעברת המורשת לדורות הבאים!

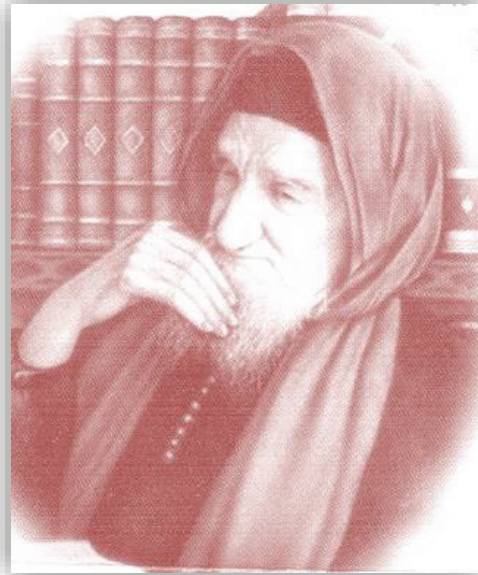
בהוצאת מכון "שערי תורה": פוריה-נוה עובד ד.ג. גליל תחתון 15210

שערי תורה וחסד ע"ר * כולל אברכים * שיעורי תורה * פרסומים תורניים * גמ"ח עזרה לנוקמים *
הדפסה: דפוס כנרת. עריכה: צ. שורץ. היה שותף. להעברת תרומות: בנק המזרחי סניף טבריא מספר חשבון: 123459

ישראל אשר בד יתפאר

השבוע ביום ראשון יחול יום ההילולא של הצדיק המלומד בניסים רבי ישראל אביחצירא המכונה ה'בבא סאלי', שהיה ידוע בקדושתו ופרישותו ואשר ברכותיו עשו פירות ורבים נושעו מתפילותיו.

האדמו"ר רבי ישראל אבוחצירא הנקרא: 'בבא סאלי' נולד בראש השנה של שנת תר"ן לאביו האדמו"ר רבי מסעוד, בנו בכורו של מרן ה'אביר יעקב'. עם לידתו נתמלא הבית אורה. האב אשר ידע כי שורש נשמתו של בנו הנולד גבוהה, קבע משמרות של תלמידי חכמים שילמדו בסמוך לו, כדי שיתדבקו דברי תורה באזניו.

ה"בבא סאלי" רבי ישראל אביחצירא
ראש השנה תר"ן - ד' שבט תשד"מ

ביום השמיני מיד לאחר תפילת שחרית הכניסו את הבן בבריתו של אברהם אבינו עליו השלום, כאשר רבי מסעוד האב, מל את התינוק, ורבי יצחק הי"ד דודו, שלעתיד יהיה מורו ורבו ישב על כיסא הסנדק.

רבי מסעוד רצה לקרוא לבנו כשם אביו יעקב, אך מגודל הערצתו, ומתוך החשש שמא יש בזה צד זלזול בכבוד אביו, החליט לקוראו בשם ישראל.

וסמך על האמור במקרא (בראשית לב, כט): "לא יעקב יאמר עוד שמך, כי אם ישראל, כי שרית עם א-לקים ועם אנשים ותוכל". ואכן הרב הפך להיות לגדול בישראל ולבעל מופת שרבים נושעו מברכותיו ומתפילותיו.

הבבא סאלי היה ידוע כמי שערך צומות רבים וסיגופים, כגודל מעלתו בפרישות ויראת שמים. אף על פי שהיה מסתיר את הצומות אפילו מבני משפחתו, ידוע כי היה צם צומות הפסקה, שישה ימים רצופים, ממוצאי שבת ועד ערב שבת! גם כאשר היה אוכל בערב הצום או בסופו היה מעט בלבד כדי קיום הגוף, וגם זה נעשה כסעודת הילולא לפטירתם של צדיקים.

ציון קברו של הבבא סאלי בנתיבות

טיפת יין בים הסוער:

הנוסעים עלו על האונייה, נהנים ממזג האוויר הרגוע. הנוף נפרש לפנייהם במלוא הדרו, והם שאפו לקרבם בהנאה את האוויר הצלול. נוסע אחד לא שת ליבו למראות עוצרי הנשימה, אלא הסתגר בחדרו כדי ללמוד תורת אלקים חיים, הלוא הוא הבבא

סאלי הקדוש. הרב הצדיק היה בדרכו לארץ ישראל, וניצל כל רגע פנוי לשקוד בתורה הקדושה.

לפתע השמיים הזעיפו וגשם עז ניתך ארצה. גלי הים געשו ואיימו להטביע את הספינה, שהיטלטלה ביניהם כקליפת אגוז. נוסעי האונייה המבוהלים פנו לרב החובל וגילו לו כי באונייה נמצא צדיק גדול. רב החובל הורה להם לפנות מיד לאותו הצדיק ולבקש ממנו לשאת תפילה להשקטת הסופה.

הם דפקו על דלתו של הבבא סאלי והתחננו בפניו שיעשה משהו על מנת להשקיט את הים מזעפו. הבבא סאלי לקח את גביע הקידוש שלו, שהיה של סבו רבי יעקב אבוחצירא, מילא אותו ביין, בירך עליו "בורא פרי הגפן" ושתה מעט. לאחר מכן פסע לעבר סיפון הספינה ושפך לתוך הים הזועף את היין שנותר בכוס. מיד, כמטה קסם, הים נרגע מזעפו, העננים הסתלקו ושמשי חמימה הפציעה במרום. המעשה הדמים את נוסעי הספינה, הכה גלים למרחוק, והיווה עדות אחת מיני רבות על כוחו של הצדיק לגזור גזירה והקב"ה מקיימה.

"לב חדש עד סוכות":

בערוב ימיו הבבא סאלי הקדוש היה מאושפז במשך תקופה ארוכה בבית חולים, ואף שם סייע בברכותיו לעם ישראל. מספר שמשו של הבבא סאלי, שהיה לו לעזר בתקופת אשפוזו בבית חולים, כי יום אחד הבחין ברופא הנושא תינוק על ידיו ורץ במסדרונות בית החולים. כשראהו הרופא, שאלו: "שמעתי שיש פה צדיק. איפה הצדיק הזה נמצא?"

שמשו של הבבא סאלי הוביל את הרופא לצדיק. הרופא הניח את התינוק על רגליו של הבבא סאלי וביקש ממנו: "זה תינוק שהלב שלו כמעט גמור והוא בסכנת חיים. אנא כבודו יברך אותו". הבבא סאלי שאל: "עוד כמה זמן סוכות?" והוסיף "תגיד לאבי הילד שבערב סוכות הוא יצא הביתה עם לב בריא". ואכן, בערב סוכות הרופא נדהם לגלות כי ליבו של התינוק נרפא בצורה ניסית, כאילו הושתל בו לב חדש!

סיפורים אלה הם מעט מיני סיפורים רבים על גדולת הבבא סאלי, שזכה שהקב"ה נענה לבקשותיו ובוצעו תחת ידו ניסים מופלאים. זכותו תגן עלינו.

הלכות גניזה

- א. ספר תורה שבלה, עדיף להותירו בבית הכנסת במקום מכובד מאשר לגנוזו. ואם רוצים לגנוזו, חובה לגנוזו בתוך כלי חרס, המגן מלחלוחית האדמה, כדי שהספר יתקיים בתוכו לעולם.
- ב. ספרי נביאים וכתובים הכתובים על גבי קלף כספר תורה, ואף מגילת אסתר שלא נזכר בה שם ה', ופרשיות של תפילין ומזוזה – טעונים גניזה בכלי חרס, כדין ספר תורה האמור לעיל.
- ג. חפצי קדושה, דהיינו: ספר תורה, ספרי קודש, תפילין ומזוזה; וכן חפצים המשמשים את הקדושה – המכונים 'תשמישי קדושה' – שבלו ואינם ראויים עוד לשימוש, חובה לגנוזם. עטיפה של ספרי קודש המיועדת לשמירה על כריכת הספר, לא חלה עליה קדושה ואינה טעונה גניזה, אולם עטיפה המיועדת לנוי לספר, נחשבת לתשמיש קדושה וטעונה גניזה.
- ד. עיתון שיתכן כי כתובים בו דברי תורה – יש המתירים להכניסו שקית בתוך שקית לאשפה. ויש המתירים להכניסו למיחזורית של נייר. ויש אומרים שאסור להשליכו לאשפה מבלי לבדוק תחילה אם יש בו דברי תורה, וכשנמצאים בו דברי תורה או שמות קודש צריך לגנוזם. וזו לשון הרמב"ם: "כל המאבד שם מן השמות הקדושים הטהורים שנקרא בהן הקדוש ברוך הוא, לוקה מן התורה שהרי הוא אומר בעבודה זרה, "ואיבדתם את שמם ... לא תעשון כן, לה' אלוהיכם", (דברים י"ב, ג-ד). שם ה' הנכתב ברמז, כגון: אות ה', או ב"ה, בס"ד ובעז"ה, אין איסור במחיקתם.
- ה. אסור להשתמש בספרי קודש לצורך האדם, כגון להגן מפני השמש, או להסתיר דבר מה. ונחלקו הפוסקים אם מותר להניח ספר מתחת לספר שלומד בו כדי להגביו. אין להניח דפים ריקים בתוך ספר קודש, וכל שכן דפים שכתובים בהם דברי חולין; ויש שהתיר להניח דפים ריקים לצורך כתיבת ביאורים על הספר.
- ו. ברחבי הארץ ישנם מתקני גניזה המיועדים לכך. מתקן הגניזה מיוצר מפח עמיד ומוגן מפני גשם. למתקן פתחים המיועדים להכנסת גניזה רגילה, (כתבי קודש ותשמישי קדושה ומצוה), וכן תיבה נפרדת עבור גניזה חמורה, (תפילין ומזוזה), הטעונה גניזה מיוחדת. יריעות ספר תורה יש להעביר לעמותה לגניזה בתיאום מראש.

לעילוי נשמת אמו"ר רבי יצחק שושן זצ"ל - נלב"ע יב' תמוז תשע"ז

למעוניינים להשתתף בהוצאת עלון זה נא לפנות לדוד: 0537788483

עלון זה מוקדש:

לרפ"ת: ציפורה יהושע לוי, שרה בת שמחה, בנימין יהודה, עורן בן עישה, תקוה בת עיזר, אלגרה בת ג'אן, אסתר בת זרבה, מול בת עטלה, אברהם בן רחל, רחמים בן סולמנה, דודאל בן אביעל, אלנה בת סלחה, ישי ורחל לוי, חנה בת זוהרה, ערן בת רחל, מיטל מוריה אדרי, יוסף בן מיכל, דוד ביטון ד"ר, לוסת, יוסף ושרייבן בן דוד ד"ר, להורות נעדר צה"ל ושבויים ובהם: אורון שאול, הדד גולדן, גיא חבר, רון ארד, יהודה כ"ן, צבי פלדמן, וכל החטופים והשבויים בעזה!

לעילוי נשמת: הר"ר יוסף, הר"ר אלחנן, הרב אברהם עזקמן, רב מסעוד מולד, רבי יצחק שושן, רבי יעקב שושן, יונה זית, סופר משה, יצחק דרעי, מקסים חיים דרעי, נדיר חנום, ישראל אברהם טון, שלמה בן מרים, יצחק ועמרם אטיאם, אורן מועלם, אליז טויט, דוד גרוסברג, מירי פילק, מרים קדושים, עמוס דגרי, סימנב משה יהודה, יצחק זקן בן סליקה, נעים משה, אמען נסים וסוליקה שושן, אליס טוביל, סידה שמעון, יפה זגורי, יונה קלון, סימנ בת חנו, ליטל עבט משה עטרה, חנה יצחק, אסתר חדר, אסתר בת תורא, אליזה בת פריחה, תירצה וזקון, אסתר וענבר חנום, דיאל אלמליח, משה הלוי, דוד טוביל, מיכל עמר, אריה בן שמעון, ציונה בת דוד, יצחק ולאה אסתרונ, אליזה אדרי, עיזיה עמוס, דות יעקב, חיה רחל לוי, יונה ויוסף שרעבי, מרים יהודה, שמואל למברער, נעמה בת מגודה, ליאור רחמים, ז'ק טל, עליזה מועלם, עליזה כקן, שרה אוליאל, דוד ופריחה כקן, שמעון בן רחל, אברהם אדרי, יוסף אלקובי, מיכאל ענקין, חסיבה ששפוטש, עישה דקן, ברכה סופן, כמיהה דרדי, רפי עשור, איתי זפרי, מעין וסודר עשור, כמיהה כקן, מרים בת רחל, נאה כקן, אילה שחר, אורטל מבורך, יצחק ושמוחה אילוז, אורי יצחק אילוז הי"ד, יצחק בן פנעה ז"ל, סרן יאיר יעקב שושן הי"ד.

ולע"נ הנספים בשואה ובהם: אלכסנדר שנדר, שושנה רוזה, רפאל פריצי, וציעיליה צילה לבית משפחת ציטרון הי"ד, אברהם ולאה ציטרון ז"ל.

למעוניינים להשתתף בהוצאת עלון זה נא לפנות לדוד: 0537788483

אין לעיין בעלון זה בשעת התפילה